

Ajuntament de Lleida

Pregó Festa Major d'Alguaire

Sr. Alcalde, membres de la Corporació Municipal, Pubilles, veïns i veïnes d'Alguaire, amigues i amics,

Vull, en primer lloc, fer-vos arribar la meva salutació i el meu desig que passeu una molt bona Festa Major, en la vostra vila, tant propera a la de Lleida, cada dia més visitada per lleidatanes i lleidatans, i pels veïns dels municipis propers.

Vull agrair a l'alcalde, i amic, Antoni Perea, l'honor que em fa en confiar-me la lectura d'aquest Pregó que posa de manifest, una vegada més, la bona sintonia entre Alguaire i Lleida que ve d'una història comuna en el passat i que ens promet una encara més bona relació en el present, i en els temps a venir.

La proximitat entre totes dues ciutats, ha suposat viure històries paral·leles. La primera que tenim en comú és anterior a la conquesta d'aquesta part del Segrià als sarraïns. Em refereixo, és clar, als regs que aquests van implantar en tot el nostre territori i que, encara avui, són font de riquesa per als nostres agricultors i ramaders.

La sèquia de Pinyana, avui amb el nom ben merescut de canal; primer doll d'aigua creat artificialment pels sarraïns, és font de vida en el seu llarg recorregut des de Castellonroi, on pren l'aigua del pantà de Santa Anna, fins a Torres de Segre, en el baix Segrià. El Canal de Pinyana és el primer vincle d'unió entre Alguaire i Lleida des del segle XII, i ho continua sent ara.

Alguaire va ser alliberada del poder sarraí dos anys abans de que ho fos Lleida, Larida en la terminologia àrab. I va ser Ramon Berenguer IV qui va atorgar les respectives cartes de poblament. La presència de l'Orde del Temple, que va participar activament en la conquesta de totes dues ciutats, va mantenir-se durant un llarg període temps del qual queda, encara, la presència del castell templer al turó lleidatà de Gardeny.

Tanmateix, la política de repoblament va ser diferent en cada cas. Mentre Lleida es va constituir com a ciutat lliure de senyorijs feudals, Alguaire va ser confiada als Hospitalaris, raó per la qual la creu de Malta és al bell mig del vostre escut; i posteriorment al convent de les dames Hospitalàries, integrat pel més bo i granat de la noblesa. I

a començament del segle XIV, formà part del Gran Priorat de Catalunya.

Les prioeres el Monestir d'Alguaire eren ben particulars. No s'estaven al monestir, teòricament de clausura, sinó que vivien en casa pròpia, fent cas omís de les admonicions eclesiàstiques, fins i tot papals. En això recorden altres monestir, com el de Vallbona de les Monges, de l'orde del Císter, sempre dirigit per abadesses de gran caràcter i ferrenya independència.

Potser ho hem d'atribuir al caràcter independent de la gent de les Terres de Lleida, del fet de ser terra de frontera i, per tant, de poder conèixer gent d'altres contrades, costums d'altres països i cultures de diferents indrets; totes elles característiques de les viles i les ciutats enclavades en nuclis de comunicació i de comerç.

Les prioeres, doncs, eren combatives. Van tenir enfrontaments amb el compte d'Urgell, i també amb la Paeria de Lleida. D'altra banda, a finals de segle XIV va haver-hi conflictes entre Alguaire i Lleida per la qüestió dels recs, cosa gens estranya com sap molt be tothom que sigui regant.

Tot i això, poc temps després Alguaire, vila i monestir, van passar a ser veïns de Lleida, o com es deia popularment "carrers de Lleida".

Una bona raó per fer-ho, amb tota seguretat, era el privilegi que Ramon Berenguer IV va concedir a Lleida, el privilegi "de defensa i bandera", pel qual la ciutat exercia de garant de l'ordre públic i, fins i tot, l'ús de les armes en defensa de la ciutat i de tot territori a ella acollit.

Però ja n'hi ha prou de parlar d'història. El llibre de Josep Lladonosa, el vostre fill il·lustre, "Història de la Vila d'Alguaire i el seu Monestir Santjoanista", editat per l'Ajuntament d'Alguaire, aviat farà 30 anys, ho fa molt millor que jo. Ell és el vostre monument més preuat que difícilment s'endura els vent de la història, com ho va poder fer amb el castell i el monestir.

El Patronat Josep Lladonosa, no sols te cura del seu llegat, dipositat a Alguaire, sinó que continua la seva tasca d'historiador premiant els treballs de joves investigadors que treballen en la història dels nostres pobles, amb aquell afany d'arribar als orígens i a treure'n els ensenyaments que ens proporcionen els fets històrics, amb la paciència i la constància de l'investigador d'arxius, discret però efectiu, sobre l'obra del qual s'ha construït tota la historiografia de Lleida i dels municipis de les Terres de Lleida.

Lladonosa fou també, ho és avui encara, un fort lligam entre Alguaire i Lleida. En efecte, l'any 1962 fou nomenat Cronista Oficial de la Ciutat de Lleida. Un vincle que perdurarà indefinidament.

Quan Alguaire s'incorpora a la modernitat, neixen la hidroelèctrica i la Mata de Pinyana, la indústria tèxtil de grans dimensions, que constitueix el que en podriem dir el polígon industrial d'Alguaire. També la dedicació al conreu de la fruita dolça és una característica comuna amb Lleida i amb tot el seu territori. I al celebració de la Fira de la Figa, només presenta l'inconvenient de ser bianual, no podent-la gaudir any rere any sense excepció.

I encara voldria fer menció de la importantíssima indústria de sucs de fruita, INDULLEIDA, que té una cura especial en millorar dia a dia les seves produccions, aplicant-hi sistemàticament els resultats de les seves investigacions, dels seus desenvolupaments tecnològics i de la seva voluntat innovadora.

I, encara més, l'Autoritat Territorial de la Mobilitat (ATM) connecta, més que mai, tots els municipis del Pla de Lleida, donant una densitat urbana a tot el nostre territori que li dona força i potencia les nostres expectatives de futur. Tots junts som la gran ciutat de la Catalunya interior.

I si quedés algun dubte de l'existència d'una ferma relació entre Alguaire i Lleida, només cal acostar-se a l'aeroport on un rètol du ben clar "Aeroport Lleida-Alguaire". Mai no havíem estat tan a prop i junts havíem arribat tan lluny. Es d'ahir, també arribarem a Amsterdam i a Venècia.

L'aeroport suposa riquesa per Alguaire. Creació de noves empreses. I situa Alguaire en el mapa de les ciutats aeroportuàries. Alguaire ha guanyat una nova centralitat. I només estem en l'inici d'un procés que ha de portar més lluny. Fins a data d'avui l'aeroport és un èxit que supera les expectatives creades. I va a més.

Per això, a sis mesos de la seva inauguració ja s'ha posat en marxa el projecte d'ampliació de la terminal, fent-la cinc vegades més gran. És un projecte previst ja en l'origen de la concepció de l'aeroport. El fet que es vulgui avançar en la seva realització posa de manifest el bon funcionament d'aquest nou equipament de transport.

Un transport que inclourà el de mercaderies, element important en el seu aprofitament per l'economia de les Terres de Lleida. En conseqüència, cal mobilitzar tot el nostre teixit empresarial per tal que l'aeroport de Lleida-Alguaire sigui, des del començament, una eina útil pel nostre creixement econòmic i cultural. Hem d'omplir

d'activitat l'aeroport perquè el seu èxit a mig i llarg termini depèn, principalment, de tots nosaltres.

Alguaire i Lleida, no cal dir-ho, som els primers interessats en fer reeixir aquest mitjà de transport.

I acabo, la història i el present han establert forts lligams entre Alguaire i Lleida. Ens pertoca a tots nosaltres mantenir-los i incrementar-los en el futur. Aquest és el meu desig com, em consta, també és el vostre.

Us desitjo que tingueu una molt bona Festa Major.

Moltes gràcies

Lleida, 24 de setembre de 2010.

Àngel ros i Domingo
Alcalde de Lleida